

Pod niebem Paryża

Irena Santor

Paryskie niebo
W lustrze Sekwany przegląda się,
Pod nim najpiękniej
Kwitną dziewczyny i bzy.
Ponad dachami
Fruną gołębie gdzieś hen, gdzieś hen,
A akordeon gra
"Sous le ciel de Paris".

Przy lampce Chambertin
Tak miło mija dzień,
Świat chowa się w różowej mgle
I już nie jest nam źle.
Paryskie niebo
Kocha kloszardów i nocne ćmy,
Do ludzkich smutków
Wciąż się uśmiecha przez łązy.

Pod mostem Bercy
O szczęściu ktoś śni,
A w barze Paname
Ktoś znów siedzi sam.
Miłość z rozpaczą splata się
W przetartą nieźle losu nić,
Lecz mimo to
Tak chce się tu żyć!

Paryskie niebo
Czasem się chmurzy i deszczem tnie,
Wścieka się na nas,
Lecą pioruny i łązy.
Lecz już po chwili
Słońce wychodzi, przejaśnia się
I nad Paryżem
Jak barwny łuk tęcza lśni.

Przy lampce Chambertin
Kolejny mija dzień,
Świat chowa się w różowej mgle
I już nie jest nam źle!
Paryskie niebo
Nocą rozbłyska milionem gwiazd,
Ponad dachami
Fruną marzenia gdzieś hen.